

Фәрид Сәлман

**АЯТЕЛ - КӨРСИ
ТӘФСИРЕ**

Хузур - 1434/2014

Фәрид Сәлман

АЯТЕЛ - КӨРСИ ТӘФСИРЕ, Казань, 2014. - 64 стр.

Одобрено к печати решением № _____
экспертного совета ЦРО-ДУМ РТ

© Издательство «Хузур-спокойствие», 1434/2014

Формат 84x108 1/32 , печатных листов: ?;?

бумага офсетная, печать офсетная, тираж 3 000 экз.

Издание выпущено при поддержке издательства “Культурные ценности”
г Казань, пр Победы, 30, тел.: 251 47 88 электронная почта: ipk_ppk@mail.ru

типография «Астор и Я» г Казань Ахтямова 13а

Отпечатано в соответствии с предоставленным

электронным материалом.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.KitaboSunnat.com

Бисмил - ләһир-рахмәнир-рахим

Әл-Хәмдү лил-ләһи раббиль - гьаләмин , галәмләр-не юктан бар итеп яраткан һәм тәрбия кылган Раббыбыз, Аллаһы Тәгаләгә барча хәмед - сәнәләребез булсын!

Әс - Саләтү үәс - сәләмү гьалә сәййидинә үә хәбибинә Мухәммәдин Расүлил -ләһи үә гьалә алиһи үә әсхәбиһи әжмәгъыйн яки әфәндебез вә хәбибебез Мөхәммәд галәйһис - сәләмгә, аның әһле- бәйтәнә, барча сахәбәләренә Раббыбызның икһез - чикһез салават - сәләмләрә булса иде! Амин!

Аятел -Көрси тәфсире, хасыятьләре, шифасы

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُ لَا اِلهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ

وَلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ

عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ

بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِیُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

وَلَا یَؤْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ﴿۲۵۵﴾

Аятел-Көрси

(«Әл-Бәкараһ» сүрәсе, 255 нче аять)

Әллаһу лә иләһә иллә һү
әл-хәййүл-қаййүм
лә тәхүзүһү сінәтүү үә лә нәүм
ләһү мә фис-сәмәүәти үә мә фил-әрдь
мәң зәл-ләзи йәшфәгъу гъыйндәһү иллә би – ’изниһ
йәгъләмү мә бәйнә әйдһим үә мә хәльфәһүм
үә лә йүхитүнә би-шәй’им мин гъыйльмиһи иллә
бимә шә’
үәсигъа күрсиййүһүс-сәмәүәти үәл- әрдь
үә лә йә үдүһү хифзүһүмә
үә һүүәл-гъалиййүл-гъазыйм.

Гомуми мәгълүмат

Аятел – Көрси яки Көрси айте Коръәне – Кәримнең әл – Бәкараһ сүрәсендә урнашкан.

Сүрә эчендә бу аятьнең саны – 255 - нче аяттер.

Бу аяттәге сүзләр 170 хәрәфтән тора, сүзләр саны исә 50 – дер. Хәрәф - хәрәкәләр дә, сүзләр дә Коръәне – Кәримнең хәзрәти Госман (разыял – лаһү ганһе) чорында гамәлгә кабул ителгән язу кануннары вә тәртипләре белән язылган.

Бу язманы “ әр – Рәсем әл – Госмани” дип атылар. Чагыштырып карагыз : аяттәге “ әс - сәмәүәт ” сүзе хәзерге заман гарәп язуы тәртипләре буенча

السَّمَاوَاتُ

дип язылса, Коръәне – Кәримнең шул искә алган “эр – Рәсем әл – Госмани” тәртипләре белән язылганда бу сүз

السَّمَوَاتُ

кыяфәтенә керер. Күренә ки, “эр – Рәсем әл – Госмани” белән язылганда ике “әлиф” хәрефе “югалып калганнар”. Шуңа күрә аяттәге сүзләренң хәрефләр саны бер исәп белән исәпләгәндә - 170, икенче исәп белән исәпләсәң 185 булып чыга.

Аятьнең өлешләре

Аятел – Көрси бер аять гына булса да , Коръәне – Кәримнең кайбер сүрәләрдән дә зурырактыр. Әйтик, әл – Кәүсәр сүрәсе белән Аятел – Көрсине чагыштырып карагыз!

Кәүсәр сүрәсе 3 аяттән тора:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا عَطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِن شَاءَ نَكَ
هُوَ الْآبِتَرُ ﴿٣﴾

Аятел – Көрсі исә үзе бер аять:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ

وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ

عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ

بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِیُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

وَلَا یَؤُدُّهٗ حِفْظُهٗمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ

Аятел – Көрсі зур, укылышы буенча озын булган сәбәпле, аятьнең эчендә берничә тукталыш яки вақыф бар. Бу тукталышлар саны – 10.

Әлл^әһү л^ә ил^әһә илл^ә һү (вақыф жә’из)

әл-хәййүл-қаййүм (вақыф жә’из)

л^ә тәххүзүһү сінәтүү үә л^ә нәүм (вақыф жә’из)

л^әһү мә фис-сәмәүәти үә мә фил-әрдъ (вақыф мот-лак)

мәң зәл-ләзи йәшфәгъу гъыйндәһү илл^ә би – из-ниһ

(вақыф жә’из)

йәгъләмү мә бәйнә әйдиһим үә мә хәльфәһүм

(вақыф жә’из)

үә л^ә йүхитүнә би-шәй’им мин гъыйльмиһи илл^ә

бiмә шә'

(вақыф жә'из)

үәсигъа күрсийүһүс-сәмәүәти үәл-әрдъ (вақыф
жә'из)

үә лә йә'үдүһү хифзүһүмә (вақыф жә'из)
үә һүәл-гъалийүл-гъазыйм(аятнең ахыры)

Вақыф жә'из - рөхсәт ителгән вақыф димәк. Туктама-
саң да була, әмма югарыда күрсәткән тәртип буенча
уку Коръәнә – Кәримнең хакын үтәү була.

Аяттәге тукталышларның берсе – мотлак вақыф яки
мәжбүри тукталыш.

Сүз (ләһү мә фис-сәмәүәти үә мә фил-әрдъ) дигән
өлеш турында бара: “ -әрдъ” дигәч берәз туктап торы-
рга кирәк.

Аятьнең ахыры “-гъазыйм” сүзендә тәмамлана.
Монда шулай ук берәз туктап торырга кирәк .

Аятел – Көрсинен уку тәртибе

Аятел – Көрсинә үзен генә яки әл – Бәкара сүрәсен-
нән тыш, укыган вақытта киләсе тәртипләрнең берсе
кулланылыр:

✽ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

✽ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

- “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим. Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” дип Аятел – Көрсине укып жибәрерләр;

✽ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

- “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим” дип “Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” әйтмиенчә Аятел – Көрсине укып жибәрерләр.

Шулай ук Аятел – Көрсине “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим” әйтмиенчә “Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” белән башлап укырга да мөмкин.

✽ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

Һәрхәлдә, Аятел – Көрсине ничек укып китсәң дә “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим” белән башлапмы, әллә “Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” беләнме, араларында берәз туктап тору хәерле булыр.

Яки:

- “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим” - (ТУКТАЛЫП ТЫН АЛУ) - Әллаһү лә иләһә йллә һү

- “Әгъузү бил – ләһи минәш – шәйтанир – ражим. Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” - (ТУКТАЛЫП ТЫН АЛУ) - Әллаһү лә иләһә йллә һү

- “Бисмил- ләһир – рахмәнир – рахим” - (ТУК-

ТАЛЫП ТЫН АЛУ) - Әллаһу лә иләһә йллә һу

Аятьнең мәгънәсе

Аллаһ! Аннан башка һичбер иләһ юк! Мәңге тере, мәңге бар булып, бернәрсәгә дә мохтаж булмаучы. Аны черем итү һәм йокы алмас. Күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем - Аныкы. Рөхсәтәннән башка Аның алдында кем соң шәфәгатьче булып икән? Алар алдында булганны да, алардан соң булачагын да Ул белеп тора. Аның теләгәннән тыш Аның гыйлеменнән һичбер эләшкә дә ирешә алмаслар. Аның көрсие күкләр һәм жирне чолгап алган һәм аларны күзәтеп - саклап тору Аңа авыр түгелдер. Һәм Ул югары, бөек бит!

Аятьнең инү сәбәбе

Аятел – Көрсие төнлә ингән аяттер. Аять инү белән Рәсүл Әкрәм (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм) хәзрәти Зәедне чакыртып ала һәм аятьне язма хәлгә күчертә.

Хәзрәти Мөхәммәд ибнел – Хәнәфиййә риваятенә күрә Аятел – Көрсие иңгәч дөньяда булган һәр пот, мөшрикләренң табына торган бүкәннәре егылганнар, ишелгәннәр; патшаларның башларындагы тажлары башларыннан төшкән. Шәйтанныр исә бер берсеннән узып Иблис мәлгунь янына чапканнар, күргән хәлләр турында сөйләгәннәр. Иблис мәлгунь берничәсен Мәдинәгә жиберә. Алар Мәдинәгә барып житкәч анда Аятел – Көрсие инү турында ишетәләр. Шуна күрә дә, Рәсүл Әкрәм (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм)

хэзрэтлэре бу аятьне Коръэни Кэримнең иң бөөк аяте дип атаган да.

«Әй, Әбү Мүнзир! Коръэн аятьлэре арасында кайсысы иң бөөктер?», - дип, Мөхәммэд галэйһис-сэлам сахэбэлэренең берсеннэн сораган. Ул: «Аллаһы Тәгалә һәм Аның Рәсүле яхшырак белүчеләрдер», - дип жавап биргән. Рәсүлүллаһ галэйһис-сэлам, сорауны берничә мәртәбә кабатлап сорагач сахэбә:

اللَّهُ أَهْلَهُ الْأَهْوَى الْقِيَوْمَ

« Әллаһу лә иләһә иллә һү»не («Аятел-Көрсинә») укып жибэргән. Рәсүлүллаһ (саллэл – лаһү галэйһи вә сәлләм) хэзрэтлэре аңа:

“ Гыйлем иясе бэхетле булсын, ий, Әбү Мүнзир!Жаным хөкемендә булган Аллаһ Тәгалә белән ант итәмен ки, бу аятьнең Падишанһның гареше аяклары янында олылап торучы теле дә бар, иреннәре дә..» (хәдис-шәриф)

Хэзрәти Нәвөф әл – Бикәли бу аят хакында болай дигән: «Аллаһы Тәгалә Тәуратта бу аятьне “Вәлийүл – лаһ” (яки Аллаһы Тәгаләнең якин дустаны)» дип атаган. Бу аятьне укучы кешене күкләр – жирдә булган фәрештәләр “Газиз” (гыйззәтле,хөрмәтле) дип атарлар»

Аятьнең тәфсири

اللَّهُ

Аллаһ - Раббыбыз, барлыкны юктан бар итеп яратучы.

Аннан башка һичбер илаһи көч, илаһи зат, хак мэгъбүд юк.

Аллаһтан башка һәрнәрсәгә кодрәтле булган беркем, бернәрсә юк та, була да алмый.

Аллаһ - Раббыбызның бөөк исеме. Әмма бу Аның бердәнбер исеме генә түгел. Бу аяттә Раббыбызның биш исеме очрый.

Аллаһы Тәгалә исемнәре хакында

Хәзрәти Фәхр әр-Рази, мәшһүр тәфсирче, болай дигән: «Бер борынгы китапта мин Аллаһы Тәгаләнең 4000 исеме бар икәнне укыдым, шуларның бер меңе Коръәндә һәм дәрәс хәбәрләрдә зикер ителгән, бер меңе - Инжилдә, бер меңе - Зәбурда, бер меңе - Тәүраттәдер». Бу нәрсә шулай булганны Пәйгамбәребез салләл-лаһү галәйһи вә сәлламнең бер догасыннан күрәп була. Ул (салләл-лаһү галәйһи вә сәлләм) догасын болай кылган була: «Ий, Аллаһым! Хакыйкәт ки, мин Синнән Үз - Үзеңне атаган һәр исемен белән, яки Китабында индергәнне белән, яки мәхлуқатларыңның берәрсен өйрәткән исемен белән үтенеп сорыйм...» Димәк, Аллаһы Тәгаләнең теләгән бәндәсенә һич беркемгә ачмаган берәр исемен өйрәтүе бар. Аллаһы Тәгаләнең берәр, аерым бәндәсенә ачкан андый исемене Исме – Әгъзам дип атыйлар. Габдуллаһ ибне Гомәр (разыял - лаһү ганһүмә) риваять кыла: «Рәсүлүллаһ (салләл - лаһү галәйһи вә сәл-

лэм) Мәдинәдә чагында минбәрдә торып бернәрсәне Аллаһы Тәгаләдән тапшырып сөйләде (димәк, бу хәдис-кодси була): «Аллаһы Тәгалә Кыямәт көне булгач, күкләр вә жирне жыеп алыр да: «Менә шулай!» - дип, аларны кабат ныклап тотып алыр, шуннан жәеп жиберер дә:

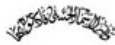
«Мин - Аллаһы,
Мин - Рахман,
Мин - Рахим,
Мин - Мәлик,
Мин - Куддус,
Мин - Сәлам,
Мин - Мұьмин,
Мин - Мүһәймин,
Мин - Газиз,
Мин – Жәббар,
Мин - Мүтәкәббир,

Мин дөнъяны бернәрсә дә булмаган чагында бар итем,

Мин - аны кабат элекке үз кыяфәтенә кайтаручы!

Кайда падишаһлар? Кайда жәбер кылучылар?», - дип сорар»

Борынгы китапларның берсендә риваять кылына: Аллаһы Тәгалә бәндәсенә болай диярдер: «Ий, бәндәм, син теләвен телисен, әмма Мин теләгән генә булыр. Әгәр син, Мин теләгән белән разый булсаң, Мин үзеңә житәрлекне бирермен. Әгәр син, Мин теләгәнгә разый булмасаң, үзеңне булган хәләңдә калдырырмын, соңыннан барыбер Үзем теләгәнчә булыр!»

مَوْلَى الْوَلَدِ الْأَلَامِ

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ السَّلَامُ الْوَحِيدُ الْمُهَيَّبُ الْعَبِيدُ الْمَجِيدُ الْمُبَارَكُ الْمُبِينُ
 الْمُنَافِقُ الْبَرِيءُ الْمُخَوَّرُ الْعَقْدُ الْقَهْدُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ
 الْبَاسِطُ الْمُنَافِضُ الرَّافِعُ الْمَبْعُوثُ الْمَذْكُورُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْمَكْمُورُ الْعَدْلُ الْطَائِفُ
 الْمَحِينُ الْمَلِيحُ الْعَظِيمُ الْعَبِيدُ الشُّكُورُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْمُنِظُ الْمَقِينُ الْمَسِينُ
 الْمَلِيحُ الْكَبِيرُ الرَّقِيبُ الْمُهَيَّبُ الْوَالِدُ الْمَكِيدُ الْوَرِيدُ الْمُهَيَّبُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ
 الْمُنَى الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْمُهَيَّبُ الْخَافِي الْمُبِينُ الْمَعْنَى الْمُهَيَّبُ
 الْمُهَيَّبُ الْمُنَى الْبَتِينُ الْوَالِدُ الْمَلِجُ الْمَلِجُ الْمَلِجُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمَقْضَى
 الْمَوْجِبُ الْأَمَلُ الْخَيْرُ الظَّالِمُ الْبَطِينُ الْوَالِي الْمُنْعَانُ الْبَرُّ الْوَالِدُ الْمُنْتَقِمُ
 الْعَبُورُ الرَّؤُوفُ مَالِكُ الْوَالِدِ الْوَالِدُ الْمَلِكُ الْمَقْسُطُ الْمُنَافِعُ الْعَبْدُ الْمُبِينُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ
 الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُنَافِعُ

Пәйгамбәребез (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм) бер мөбәрәк хәдисендә болай дигән:«Хакыйкать ки, Аллаһы Тәгаләнең 99 исеме бардыр. Кем булса да шуларны исендә калдырып санап китсә,жәннәткә керер. Ул, Аллаһы Тәгалә, бер Үзе генә, так булучы һәм такны ярата. Ул – Аллаһы Тәгалә, Аннан башка бер

илаһи Зат юктыр, әр-Рахмән, әр-Рахим, әл-Мәлик, әл-Куддүс, әс-Сәләм, әл-Мұьмин, әл-Мүһәймин, әл-Гъазиз, әл-Жәббәр, әл-Мүтәкәббир, әл-Халик, әл-Бәри', әл-Мусаууир, әл-Гаффәр, әл-Кәһһәр, әл-Ўһһәб, әр-Раззәк, әл-Фәтгәх, әл-Гъалим, әл-Кәбид, әл-Бәсит, әл-Хафид, әр-Рафиг, әл-Мүгъыйзз, әл-Мүзилл, әс-Сәмиг, әл-Бәсыйр, әл-Хәким, әл-Гъадль, әл-Ләтыйф, әл-Хабир, әл-Хәлим, әл-Гъазыйм, әл-Гафур, әш-Шәкүр, әл-Гъалий, әл-Кәбир, әл-Хәфиз, әл-Мүгъыйс, әл-Хәсиб, әл-Жәлил, әл-Кәрим, әр-Рақыйб, әл-Мүжиб, әл-Ўәсиг, әл-Хәким, әл-Ўәдүд, әл-Бәгъыйс, әш-Шәһид, әл-Хәкк, әл-Ўәкил, әл-Кауий, әл-Мәтин, әл-Мәжид, әл-Ўәлий, әл-Хәмид, әл-Мүхсый, әл-Мүбдий, әл-Мүгъыйд, әл-Мүхий, әл-Мүмит, әл-Хәй, әл-Кәйүм, әл-Ўәжид, әл-Мәжид, әл-Ўәхид, әс-Сәмәд, әл-Кәдир, әл-Мукътәдир, әл-Мүкаддим, әл-Му'әххыйр, әл-Әууәл, әл-Әхыйр, әз-Заһир, әл-Бәтыйн, әл-Ўәлий, әл-Мүтәгъаль, әл-Бирр, әт-Тәууәб, әл-Мүнтәкыйм, әл-Гъафуу, әр-Ра'уф, Мәликул-мүлк, Зү-л-Жәләли йәл-Икрам, әл-Мүкьсит, әл-Жәмиг, әл-Гәний, әл-Мүгний, әл-Мәниг, әд-Дарр, ән-Нәфиг, ән-Нур, әл-Һәдий, әл-Бәдиг, әл-Бәкый, әл-Ўәрис, әр-Рашид, әс-Сабур» (имам әл-Бохари вә имам Мәслим жыентыкларында китерелә)

Аллаһы Тәгаләне тел белән олылау хакында
Раббыбызның “Әллаһ” дигән исем галимнәр фикиренчә Ләфза-и Жәләләһ, яғни Бөеклек, олы кодрәт

Хэзрәти Хәсән разыйал - лаһү ганһе, Мөхәммәд галәйһис-сәлам оныгы: «Кем дә кем «Аятел-Көрсин»не фарыз намазлардан соң укып тора икән, киләсе намазга кадәр Аллаһы Тәгаләнең саклавында булып!», - дигәнне тапшырган.

*

«Тарих Бәгъдад» китабында Пәйгамбәр галәйһис-сәламнең Ибне Габбас (разыйал - лаһү ганһүмә)нең риваятенә күрә киләсе хәдис-шәрифә китерелгән: «Кем дә кем фарыз намазын тәмамлаган саен «Аятел-Көрсин» укый икән - Аллаһы Тәгалә аңа шөкрәна бәндәләренә кәлебен, туры - рас сүз сөйләүчеләренә гамәлләрен, пәйгамбәрләренә әжәрләрен бирер. Ул бәндә Аллаһы Тәгалә рәхмәте астында булып. Аңа жәннәткә китәргә килеп житмәгән әжәле генә кома чаулап торыр»

*

Әбү Үмәмәһ разыйал - лаһү ганһе риваять иткәнчә, Рәсүлүллаһ галәйһис-сәлам пәйгамбәрәбез: «Бер мөэмин, биш вакыт намаздан соң «Аятел-Көрсин»не укыса, Аллаһы Тәгалә бу мөэминнең жанын нәкъ сугыш кырында шәһит булып киткән пәйгамбәрләренә жаннарын алган шикелле алып...», - дип әйткән.

*

«Әй, Гали! Һәр намаз артыннан «Аятел-Көрсин» укысаң, шөкер итүчеләренә кәлебе, пәйгамбәрләренә савабы, изге күнелләренә гамәлләре сиңа бирелер», - дигән пәйгамбәрәбез Мөхәммәд (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм)

Бәрәкәт арттыручы аят

Гайшә ана (разыял - лаһү ганһә) хәбәр иткән: «Берәү, Мөхәммәд (салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм) янына килеп, өеннән бәрәкәт китүенә зарлана. Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм мескен кешегә: «Син «Аятел-Көрсин»не күнелдән белмисеңмени? Син аны тәгам өстенә укыган саен, Аллаһы Тәгалә аның бәрәкәтен арттырып горыр!», - дип киңәш-нәсыйхәт биргән.

*

Сахәбәләрнең берсе әфәндебез Мөхәммәд галәйһис-сәлам хозурына барып: «Йә Рәсүлүллаһ! Өемдә бәрәкәт дигән нәрсә бер дә калмады!», - дигәч, Мөхәммәд галәйһис-сәлам: «Син, Аятел-Көрсин»не белмисеңме әллә? Ул ризык өстендә укылса, Аллаһ Тәгалә аның бәрәкәтен арттырыр. Ул сине дә, гаилә, өеңне һәм өең тирәсендәге башка йортларны да саклаячак. Сөз аның файдаларын белсәгез, һич ташламас идегез! Яткан вакытта укысаң, женнәрнең шәрәннән котылырсың вә Ходай Тәгалә үзеңә ике фәрештәне вәкил итеп куяр, алар сине саклап торырлар!», - дигән.

*

Бәрәкәт арттыру өчен «Аятел-Көрсин»не бер кисәк ефәк өстенә 313 мәртәбә укырлар, һәр «Аятел-Көрсин» укыган саен укучы кеше шул кисәккә өрергә тиеш булыр. Укып бетерелгәч, бу ефәк кисәгә йортның берәр югары урынына эленеп куелыр.

Саклаучы аят

Ибне Мәсгуд (разыйал - лаһу ганһе) риваятендә Рәсүл Әкрам салләллаһү галәйһи вә сәлламнең киләсе хәдис-шәрифә тапшырылган: «Берәү Мөхәммәд галәйһис-сәламнән: «Йә Рәсүлүллаһ! Аллаһы Тәгалә Үземә берәр файда китерә торган нәрсә өйрәтсән иде!» - дип үтенә. «Аятел-Көрсинә» не укып йөр! Ул үзеңне дә, гаиләңне дә, өеңне дә, хәтта тирә-юньдәге башка йортларны да бәләдән саклап торыр», - дигән Пәйгамбәр галәйһис-сәлам хәзрәтләре.

*

Куркыныч бер урында яки явызлар арасында «Аятел-Көрсинә»не 21 мәртәбә укучы кешене Аллаһы Тәгалә аларның явызлыктардан коткарыр.

*

Әгәр жәмәгать эчендә булганда шул халыктан берәр зыян тияр дип курыксаң, 3 мәртәбә «Аятел-Көрсинә»не укы һәм учларыңа 3 мәртәбә өр дә йөзеңне сыпыр. Йөзен сыпырганда:

اللَّهُمَّ اكْفِنِي شَرَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
يَا كَافِي وَ عَافِي مِنْ آذَاهُمْ
يَا مُعَافِي

«Әллáһүммә әкфини шәрра һә'үләил-қаум. Йә Кәфи үә гяәфини мин эзáһүм йә мүгяáфи», - дип дога кыл.

Ул кавемнэн сиңа һич бер зарар - зыян да тимәс, иншәАллаһ.

Йоқы алдында уку

Хәзрәти Гали кәррамәл-лаһү үәжһәһ тапшырган:
«Пәйгамбәр салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм:

«Кем дә кем «Аятел-Кәрси»не фарыз намазлар ахырында укып тора икән – аңа жәннәткә керүне бары тик әжәл генә тыеп торыр.

Кем дә кем аны йокларга ятыр борын укыса, Аллаһы Тәгалә аның йортына да, күршесенең йортына да, тирә - юндәге йортларга да иминлек бирер», - диде»

*

Хәзрәти Гали кәррамәл-лаһү үәжһәһ: «Йоклар алдыннан «Аятел-Кәрси»не укымаучы мөселманнарны аңлап бетермим.

Әгәр бу аятьнең хикмәтләрен белсәләр иде!

Әгәр аның Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләмгә Аллаһы Тәгаләнең гареше астындагы хәзинәләрдән бирелгәннен гафил булмасалар иде!

«Аятел-Кәрси» Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләмгә кадәр бер пәйгамбәргә дә бирелмәгән иде!

Мин дә «Аятел-Кәрси»не укымыйча һич йокларга ятмыйм», - дигән.

*

Аллаһы Тәгалә әүлияләренең кайберләре өйрәткәнчә, йокларга ятучы кеше «Аятел-Кәрси»не 3 мәртәбә укып ятса, куркыныч төшләрдән, жөн - пәриләрдән имин булып, иншәАллаһ.

Шәйтанны куучы аят

Әбү һүрайрә (разыял-лаһү ганһе) риваятенә күрә, Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм аны Рамазан аенда фитыр садәкасын (башка риваятьләр буенча зәкәт садәкасын да) сакларга, исәпләргә - хисапларга куя. Бер төнне берәү, килеп, шыпырт кына ризыкны (хөрмә, ярма) урлый башлый. Әбү һүрайрә (разыял-лаһү ганһе) аны тотып ала да: «Үзеңне хәзер Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләмгә озатам. Ул сиңа урлаганың өчен берәр хөкем чыгарыр», - дигән. Ләкин карак: «Гаилә-балаларым бик күп, хәлем калмады, шуңа күрә генә урлашуга кердем. Зинһар, жибәр инде үземне. Башка бу юлга басмамын!» - дип гозерләп сорагач, Әбү һүрайрә (разыйал - лаһү ганһе) аны жибәрә. Иртәгесен Пәйгамбәр галәйһис-сәлам Әбү һүрайрә разыял - лаһү ганһедән: «Төнлә килгән берәү нәрсә эшләде?», - дип сорый. Әбү һүрайрә(разыял - лаһү ганһе) барысын да ничек булган шулай сөйләп бирә. Мөхәммәд галәйһис-сәлам Әбү һүрайрә (разыял - лаһү ганһе)не: «Ул - ялганчы ич, янә килеп урлау кәсебенә керәчәк әле», - дип кисәтә. Киләсе төнне дә бу хәл кабатлана. Мөхәммәд галәйһис-сәлам Әбү һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) бу хәлнең кабат булачагы турында янә хәбәр итә. Өченче төнне дә шул ук хәл кабатлангач, Әбү һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) аны тотып Пәйгамбәр галәйһис-сәлам янына алып барырга булгач, теге: «Зинһар жибәрә күр үземне! Үзең Коръәннең бер аятен өйрәтермен, син

шуны төнлэ укысаң, иртэнге сэгатькэ кадэр үзеңә һичбер зарар да тимәс», - дия. Әбү Һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) хэйран калып теге каракны жибәрергә була.

Карак Әбү Һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) «Аятел-Көрсин»не укып бирә дә үз юлы белән китеп бара. Иртәгесен Әбү Һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) бөтенесен Мөхәммәд саллал - лаһү галәйһи вә сәлләмгә сөйләп бирә. Мөхәммәд саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм: «Ялганчы булуына карамастан, бу юлы үзеңә дөресен әйткән», - дип бәя бирә каракның сүзләренә. Карак исә шайтан үзе булып чыга.

Шундый ук хәлләр күптөрле сахәбәләр белән була. Шуңа күрә өйдә әйберләр югала башласа, «Аятел-Көрсин»не еш укый башларга кирәк! Ишек өстенә элөп куелган шәмаильдәге «Аятел-Көрсин»не күңелдән белсәң инде, фәйдасын исәпләп бетерә алмассың, иншәАллаһ!

*

«Аятел-Көрсин» кайсы гына йортта укылса да, 30 көн буена ул йорттан шайтаннар ерак булып, 40 көн буена ул өйгә сихерчеләр, багучылар керә алмалар. Йә, Гали! Бу аятьне улыңа да, гаиләңә дә өйрәт, күршеләреңә дә искә төшер! Корьәндә моннан изгерәк, хөрмәтләрәк, моннан да кадерле, бөегрәк аять юктыр» (хәдис-шәриф)

*

Әбү Һүрайрә (разыял - лаһү ганһе) әйткән: «Пәйгамбәр галәйһис-сәлам: «Әл-Бәкара» сүрәсендә Корьән

аятыләрәнең әфәндесе (иң олысы) урнашкан. Кайсыгына йортта ул укылса - шайтан аннан чыгып качар. Ул - «Аятел-Көрсидер», - диде»

«Аятел-Көрсидер»не хәсрәт вакытында уку

Әбү Катәдәһ тапшырган: «Рәсүлуллаһ салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм: «Кем дә кем хәсрәт вакытында «Аятел-Көрсидер» белән «Әл-Бәкара» сүрәсенең ахыргы 3 аятен укыса, Аллаһы Тәгалә ярдәменә ирешер», - дип әйтте».

«Аятел-Көрсидер»нең фазыйләтләре хакында

«Аятел-Көрсидер»не бер мәртәбә уку мең аять уку белән бердер» (хәдис-шәриф)

*

«Бер мөэмин «Аятел-Көрсидер»не укыса, мөэминнәрнен әрвахларын шат кылып, каберләренә нур индерер, каберләрен киң итәр. Укыган хәрефе саен берәр фәрештә яратылыр. Ул фәрештәләр Кыямәт көненә кадәр «Аятел-Көрсидер» укучыга истигфар догасын кылып торырлар» (хәдис-шәриф)

*

Хәзрәти Хәсән разыял - лаһү ганһе, пәйгамбәр Мөхәммәд салләл - лаһү галәйһи вә сәлләмнең оныгы, берәүнең төш күргәннен сөйли: «Берәү төшендә вафат булган кардәшен күрә. «Әй, кардәшем! Теге дөньяга күчтәң, кайсы гамәлнең жимешен татлырак итеп тойдың?», - дип сорый аннан. Вафат булган кеше: «Коръән укуны», - дип җавап бирә. «Ә Коръәннен

кайсы урыны өстен булып күренде?» - дигәч, вафат булган туганы: «Аятел-Көрсин», - дия. «Сез, мәетләр, безнең өчен берәр дога кыласызмы соң?» - дигәч, мәет булучы: «Әйе, кылабыз шул. Тик сез гамәл кыласыз, нәрсә булачагын белмисез генә. Без исә белеп торабыз, гамәл кылудан гына мэхрүм торабыз...», - дигән»

Өйгә кергәч укыла торган «Аятел-Көрсин»

Жәннәткә дөнъялыгында ук ирешүче дип Пәйгамбәр галәйһис-сәламнең мактавына һәм илаһи вәгъдәгә ирешкән Габдуррахман ибне Гауф (разыял - лаһу ганһе) исемле сәхабә, өенә кергәч, почмак саен «Аятел- Көрсин»не укый торган була.

Өйдән чыкканда укыла торган «Аятел-Көрсин»

Мөхәммәд галәйһис-сәлам хәзрәти Галигә (Аллаһы Тәгалә аның йөзен нурландырсын!) васыять итеп: «Кем дә кем өеннән «Аятел-Көрсин» укып чыга икән, өенә кайтып житкәнче Аллаһы Тәгаләнең химаясендә, яклавында булыр. «Аятел-Көрсин» укылган йортка утыз көн буена шайтаннар якын килмәс, кырык көн буена сихерче ирләр һәм хатыннар да керә алмас. Ий, Гали! «Аятел-Көрсин»не балаларыңа, хатыннарыңа, күршеләреңә өйрәт! Моннан да бөөгрәк аять инмәде әле! Берәү йокыга ятар алдыннан «Аятел-Көрсин» укыса, Аллаһы Тәгалә аның үзен дә, күршесен дә, күршесенең күршесен дә, өе тирәсендә булган өйләр-

не һәртөрле начарлыктан имин итәр. Сүзләрнең әфәндесе - Коръәндер. Коръәннең әфәндесе - «Әл-Бәкара» сүрәсе, «Әл-Бәкара» сүрәсенең әфәндесе исә - «Аятел-Көрсидер», - дип әйтте.

Шулай ук, Пәйгамбәр галәйһис-сәлам хәбәр иткәнчә, өеннән чыкканда «Аятел-Көрсиде»не укучы кешене Аллаһы Тәгалә житмеш мең фәрештәсенә тапшырыр. Ул фәрештәләр аның очен истигфар әйтеп торырлар, ди.

Каләб күзләре ачылу хакында

Шәйхел - Әкбәр Гариф бил - ләһ Мөхйеддин Гарәби хәзрәтләре: «Кем дә булса көндезен, кичен меңәр мәртәбә «Аятел-Көрсиде» укуны кырык көн буена дәвам итә икән, Аллаһы Тәгалә белән ант итәмен, валлаһи, валлаһил-газыйм, Бөек Коръән белән, Аллаһның Рәсүле белән ант итәмен, ул кешенең рухы ачылып китәр, каләб күзләре ачылып, фәрештәләр ул кеше янына килерләр, ул кеше һәр морадына ирешер...», - дигән.

Бөек «Аятел-Көрсиде»нең серләрен ачыклап, Сәгъдуддин Тәфтәзәни хәзрәтләре: «Берәү «Аятел-Көрсиде»не (эчендә булган хәрәфләр санынча) берьюлы йөз житмеш мәртәбә укуса, ул кешегә жирдә - күктәге мәһлукатлар, Аллаһы Тәгалә рәхмәте белән, итагатыле булып, үзен һәр нәрсәдән саклап торырлар, ул кешегә дошманнар ни телләре, ни куллары белән зарар-зыян кыла алмаслар», - дип хәбәр итә.

«Аятел-Көрси»нең серлэре

Рәсүлүл - лаһ салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм «Аятел-Көрси»не көн саен 7 шәр мәртәбә укып, үзенә пәри - жен шәрреннән иминлек сораган.

*

Төн уртасында кыйблага юнәлеп, 170 мәртәбә хәерле ният белән укылган «Аятел-Көрси» хакына теләкләр үтәлер, иншәАллаһ.

«Аятел-Көрси» турында олы ишан – хәзрәтләр сүзе

Хәзрәти Баба Фәридуд - дин Жәнж (разыял - лаһү ганһе) болай дигән:

*

«Аятел-Көрси» - Коръәннең иң бөек аяте буладыр.

*

«Аятел-Көрси»не укучы, женнәрнең шәрәннән иртән кичкә, кичтән иртәгә кадәр иминлектә булыр.

*

«Аятел-Көрси»не уку Коръәннең дүрттән бер өлешен укуга тиң.

*

«Аятел-Көрси»не һәр фарыз намаздан соң укучыны жәннәткә керүдән әжәл житмәү генә тоткарлап торыр.

*

«Аятел-Көрси»не фарыз намаздан соң укучы кеше

киләсе фарыз намазга кадәр иминлектә булыр.

*

«Аятел-Көрсин»не ризыклар, су өстенә уку ризыкка да, суга да бәрәкәт бирер.

*

Өйгә кергәндә «Аятел-Көрсин»не уку шайтанны өй бусагасы аркылы үткәргән.

*

«Аятел-Көрсин»не укучының үзе дә, гаиләсе дә, малы да, өе дә, күршеләре дә иминлектә булырлар.

*

«Аятел-Көрсин»не укучы янына карак якын килмәс.

*

«Аятел-Көрсин»гә «Әл-Бәкара» сүрәсенә ахыргы аятләрен өстәп уку доганың мөстәжаб булуына сәбәп булыр.

*

«Аятел-Көрсин» берәр савыт өстенә укылса, ул савытны шайтан ача алмас.

*

«Аятел-Көрсин»не йокларга яткан кеше укыса, ул, уянганчыга кадәр, 2 фәрештә карамагында булыр.

*

Әйберләр өстенә «Аятел-Көрсин»не укып өрү аларны шайтаннан саклар.

*

Өйдән чыгучы кеше «Аятел-Көрсин»не укыса, өенә кайтканчы Ходай ригаясендә булыр.

*

«Аятел-Көрси» белән «Әл-Муьмин» сүрәсенен аятыларен иртән укучы кеше кичкә кадәр, кичен укучы иртәсенә кадәр имин булыр.

Котбүд - дин Бәхтияр (рәхмәтүл – лаһи галәйһи) әйткән:

*

Аллаһы Тәгалә өйдән чыкканда «Аятел-Көрси»не укучы кешене мохтажлыктан коткарыр.

*

Авыру кешегә «Аятел-Көрси» укып өрсәләр, авыруга жиңеллек булыр.

*

Хастаханәдәге авырулар ята торган бүлмәгә «Аятел-Көрси»не укып өрсәләр, иншәАллаһ, авыруларга жиңеллек булыр.

*

Иминлек һәм бәрәкәт өчен «Аятел-Көрси»не 33 яки 99 мәртәбә укырлар.

*

Куркыныч төшләрдән интегүче кеше йокы алдыннан «Аятел-Көрси»не 3 мәртәбә укысын.

*

Жомга көннәрдә, икенде намазыннан соң, бер үзе, ялгыз булган урында «Аятел-Көрси»не 70 мәртәбә укучы кеше нур күрә башлар, догалары бу вакытта кабул булыр.

«Аятел-Көрси» шифасы

Явыз хужа каршына керер алдыннан «Аятел-Көрси»-не уку явызны телсез калдырыр.

*

«Аятел-Көрси»не зэгъфран, гөлчэчэк мае, мисек белән бер савыт эченә басма, тоташ булмаган хәрефләр белән язып, савытка су салып куйсын. «Аятел-Көрси»нең хәрефләре санынча Ходай ризалыгы өчен ураза тотып, шул су белән авыз ачсын, Аллаһы Тәгалә бу бәндәгә күптөрле хикмәтләр ачар. Ураза тоткан кеше авыз ачканда «Аятел-Көрси»не 7 мәртәбә укысын. Шуннан соң

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ
أَنْ تُلْهِمَنِي عِلْمَكَ اللَّدُنِيَّ
يَا اللَّهُ

«Әллаһүммә инни әсьәлүкә би-хәккый һәзинил-әй-әтиш-шәрифәти ән түлһимни гъыйльмүкәл-ләдүний. Йә Әллаһ», - дип дога кылсын.

«Аятел-Көрси»нең зыяндаш авыруын шифалау

Зыяндашы кузгалган кешенең баш очына «Аятел-Көрси»не 11 мәртәбә уку зыяндашын басарга яхшы чара булыр, иншәАллаһ.

«Аятел-Көрси»нең мәеткә булышуы

Мәет кәфененең баш очына, уртасына һәм аяклары тирәсендә һавада бармак белән «Аятел-Көрси» язылса, мәетнең сөаль вакыты жиңел үтәр һәм ул, шул хөрмәтле аять хақы белән, кабер газабын да күрмәс, иншәАллаһ.

Ачу чыккан вакытта «Аятел-Көрси»не уку

Кем дә кем «Аятел-Көрси»не ачуы чыккан вакытта укыса һәм шуннан сул ягыннан төкерсә - янындагы шайтан чигенер һәм ачуы басылып.

313 «Аятел-Көрси»

Мәгълүм ки, «Аятел-Көрси»дә 170 хәреф бар, бу аять 50 сүздән тора. Шуңа күрә, галимнәр бу аятьне берьюлы 50 яки 170 мәртәбә укырга дип киңәш иткән булалар. Шулай ук «Аятел-Көрси»не берьюлы 313 мәртәбә, ягъни Әсхәб Талут (Талут юлдашлары, ярдәмчеләре) һәм Бәдер сугышында катнашкан сахәбәләр санынча укырга да тәкъдим иткәннәр. Һәм дә Пәйгамбәребез салләл - лаһү галәйһи вә салләм исемнәре санынча, ягъни 201 мәртәбә уку да дәрәс булып.

Морадларга ирешер өчен «Аятел-Көрси» уку

Теләкләргә ирешү максаты белән бу Аятьне укыгач,

وَلَا يُؤَدُّه حِفْظُهَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

«Ўэ лэ йә үдүһү хифзүһүмә үә һүүәл-гъалиййүл-гъ-азыйм» дигән сүзләрне берьюлы 70 мәртәбә укырлар, шуннан кабат аятьнең башына кайтырлар һәм, бу сүзләргә житкәч, янә аларны 70 мәртәбә кабатларлар. Һәм, тәмамлагач, дога кылып, Аллаһы Тәгаләдән кирәкләрен сорарлар.

Йокы тыныч булсын өчен

Тыныч кына йоклар өчен, төрле хавефле төшләр белән интекмәс өчен Бисмил-ләһир-рахмәнир-рахим әйтеп 3 мәртәбә Аятел-Көрси, Аятел-Көрсиниң һәр кайсысында

وَلَا يُؤَدُّه حِفْظُهَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

дигән өлешен 3 әр мәртәбә кабатлап уку кирәк. ИншәАллаһ, йокы тыныч булыр.

Ел буена имин булайым дисәң...

Кем дә булса Мөхәррәм әл - Хәрам аеның беренче

көнөндө 1 мөртөбө Өгъзүзү-бисмилләсен әйтеп 360 мөртөбө «Аятел-Көрси» укып, һәр укылган «Аятел-Көрси»дән сон:

اللَّهُمَّ يَا مُحوِّلُ الأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالِي
إِلَى أَحْسَنِ الأَحْوَالِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالُ يَا عَزِيزُ يَا مِفْضَالُ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَ عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«Әллаһүммә йә мүхәўўилүл-әхьўәл хәўўил хәли илә әхсәнил-әхьўәл би-хәўликә үә куўўәтикә йә кәбир, йә мүтәғаль, йә гъазиз, йә мифдаль үә салләл-лаһү гьалә сәййидинә Мухәммәд үә гьалә әлиһи үә сахь-биһи үә сәллим», - дип дога кылса, әлеге кеше бу ел дэвамьнда курыкканыннан иминлектә, тынычлыкта булыр, иншәАллаһ.

күрсәткеч исеме була.

Раббыбызның Әллаһ исеме Аның, ягъни Бер Аның исеме генә, бердәнбер Аңа гына хас булган исемдер. Горейф-гадәт буенча Әллаһ (татар халкы бу исемне “Аллаһы” дип атый) дигән исемнән соң киләсе гыйбарәләр кую гаять күркәм һәм әжерле эш булыр:

- Аллаһы Тәгалә
- Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре
- Аллаһы Жәллә Жәлаләһү
- Аллаһы Сүбхәнәһү вә Тәгалә хәзрәтләре
- Аллаһы Газзә вә Жәллә хәзрәтләре
- Аллаһы Галә Шәһнәһү

Әллаһ исеме

Дәвамлы хәлдә “Әллаһ, Әллаһ” дип зикер кылучының күнеле нурга гарык булыр.

Жомга намазыннан соң берәр урында бер үзе ялгыз булып, 100 мәртәбә “Йә Әллаһ! Йә һү!” дип зикер кылса морадына ирешер, 1000 мәртәбә шулай зикер кылса иманы куәтләнәр.

Кәгазьгә 70 мәртәбә “Йә Әллаһ” дип язып, шуннан бу кәгазьне чишмә суы тутырган савыт эченә салсалар һәм берәз вакыт үткәч бу суны авуга эчерсәләр, иншәАллаһ, шифасы булыр.

Кояш байганчы “ Әллаһ” дип берәр кәгазь, тире, тукума өстенә язып шул язманы янында йертсән шәйтән шәреннән имин булыр.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Аннан башка һичбер илаһ юк!

(тәфсирнең дәвамы)

Галәмнең, безнең хисләр белән тыйганын, күргәнен, таныганын да, без күрмәгәнен, тыймаганын, танымаганын да яратучысы яки Халикы бар.

Бу яратучы, Халик – илаһ була.

Жир йөзөндә, тирә - юнь мохиттә без, әдәм балалары күзәтә ала торган һәрнәрсә, безгә күренгән һәм күзләр күрә алмаган, хисләр тойган һәм тоя алмаган һәркемне, һәр нәрсәне Халикы булучы, юктан бар итеп яраткан. Галәмне барлыкка китерүче Аллаһы Тәгалә аны яраткан, булдырган һәм ижат кылган.

Безнең тормышыбыз, яшәүебез, ризыгыбыз, сәламәт-легебез, кыскасы, һәрнәрсә бары тик Аның рәхмәтенән тора, шул рәхмәтнең кадерен белүчеләр иман бәхетенә ирешүчеләр була.

Аллаһ Тәгалә – Бердәнбер, Бер һәм Бар илаһ.

Ул бары тик Үзе генә илаһ.

Аннан башка һич беркем, бернәрсә дә Аның дәрәжәсенә җитә алмый.

Аллаһ Тәгаләнең һич бер шәригә яки уртагы, баласы, хатыны, ата - анасы юк.

Бөтен барлык яки безнең күрә, тоя алганы да, күрә, тоя алмаганы да, һәр нәрсә, һәркем – Аның хөкемендә.

Һич беркем дә үз - үзенә хужа була алмас.

Иич беркем дә икенче берәүгә «син ожмахка керәчәк-сең,ә син исә, тәмугта яначаксың!», - дип хөкем чыгара алмас.

Бәя бирү, хисап кылу – Аллаһы Тәгаләнең хөкемендә генә.

Ул теләгән нәрсә генә була, Ул теләмәгән нәрсә иич берничек тә була алмас.

Бары тик Аллаһы Тәгаләгә генә чын, камил мактау, хәмед - сәнә хас, тиеш һәм лаеклы.

Бары тик Аллаһы Тәгалә генә тереклек бирә, Аның әмере белән жан кертелә, Аның әмере белән генә жан чыга.

Шул ук вакытта, бары тик Ул Үзе генә мәңге тере, Аның мәңгелегенең очы – кырые, чиге, ахыры юк. Аллаһы Тәгалә мәңге тере , үлмәс, армас, талмас.

Аңа йокы, ял итү хас нәрсә түгел.

Ана шулай ук ару - талу дигән нәрсә дә хас түгел.

Һәр игелек, хәерлек, яхшылык – Аннан гына. Аллаһы Тәгалә золымны, гаделсезлекне, һәртөрле начар, эшәке сыйфатлар, фигыльләрне сөймәс.

Аллаһы Тәгалә һәр кемгә үз ихтыяры белән гамәлен кылырга иреклек бирә, шуннан соң һәр кем үз, ирекле ихтыяры белән кылган гамәленә күрә Аллаһы Тәгалә каршында җавап тотачак.

Аллаһы Тәгалә һәр нәрсәгә кодрәтле дию Аллаһы Тәгаләнең камил, мотлак (абсолют) кодрәт иясе булуны тану димәк.

Аның булдыра алмый торган нәрсәсе юк,хәленнән килмәс нәрсә мөмкин түгел.

الْحَيُّ

Мәңге тере

Мәңге тере дигән сүзләр киләсе фикерне күрсәтәдер: һәрнәрсәнең, һәркемнең башы - ахыры, тууы - үлеме бар.

Кайбер нәрсәләр, күренешләр кайчандыр, бик борынгы заманда башланып, бүгенге көнгә кадәр, Кыямәт көненә кадәр дәвам итәчәк. Ләкин ахырында барыбер юк булачак, бетәчәк, үләчәк. Аллаһы Тәгалә исә - мәңге тере.

Мәшһүр “Гыйбадәте Исламия” китабында Аллаһы Тәгаләнең сыйфатларын ачыклап хәзрәти Әхмәд һади Максуди: “Хәййү – тере дигәнне аңлата. Аллаһы Тәгалә тере, ләкин Аның тереклеге безнең кебек тән һәм жан сыман түгел”, - дигән.

Инде “ләкин Аның тереклеге безнең кебек тән һәм жан сыман түгел”, - дию Аллаһы Тәгаләнең тере булуы мөхлүкларның тере булуы белән бер булмаганын аңлатадыр.

Мөхлүклардан аерма буларак, Аның тере булуының башы да, башланып киткән вакыты да, ахыры да юк. Әгәр алай булмаса, Раббыбыз - Халикъ (юктан бар итеп яратучы) Аллаһы Тәгалә булмас иде. Димәк, Аллаһы Тәгалә - мәңгедер.

Аның ахыры да, үлеме дә юк.

Үлем вакыты, әжәле житкәч юк булу мөхлүкатлар сыйфатыннандыр, Аллаһы Тәгалә исә мәңге тере булучы.

Әл-Хәйй исеме

Әл-Хәйй - мәңге терек, тереклегендә беркемгә һәм бернәрсәгә дә мохтаж булмаган, тереклегенен башы - ахыры булмаган илаһи зат.

1. Бу исем-шәрифне берьюлы 300 мең мәртәбә укып чыккан кеше һич авырмас. Бу исем-шәрифне шулай ук берәр су өстенә укысалар яки шул сулы савыт эченә бу исемне язган кәгазьне салсалар, һәм бу суны авыру кешегә 3 көн буена эчерсәләр, авыру шулай ук шифаланыр.

2. Бу исемне кат-кат дәвамлы хәлдә укучы кеше матур гомер кичерер.

3. Эч пошудан, төрле авырулардан интеккән кеше 5 кояш чыкканчыга кадәр 500 мәртәбә бу исемне дәвамлы хәлдә укыса - бу аңа шифа бирер,

ع
0 القیوم

мәңге бар булып, бернәрсәгә дә мохтаж булмаучы

Әл-Каййүм - бар булып, булуында беркем, бернәрсәгә дә мохтаж булмаган, илаһи Зат. Шул ук вакытта һәркем, һәрнәрсә Аның булуына мохтаж булучы.

Ул Үзенен бар булуында бернәрсәгә, беркемгә дә мохтаж түгел. Мохтаж булу - мәхлукатлар, ягъни юктан бар итеп яратылган нәрсәләрнең, кемсәләрнең сыйфатларыннан. Әйттик, корып кипкән жир мул яңгыр-га мохтаж, имчәк баласы сөткә мохтаж, атка печән

кирэк, шәкерткә гыйлем, китап кирэк. Аллаһы Тәгалә һәрнәрсәгә, һәркемгә, тәннәребезгә дә, жаннарыбызга да хужа булып, Үзе бернәрсәгә дә мохтаж түгел, мохтаж була да алмый.

Һәрнәрсәгә кодрәтле булып, һәрнәрсәне булдырып, һәрнәрсәне белеп торып, һәрнәрсәгә Үз теләге белән ризыгын, әжәлен бирүче Аллаһы Тәгалә - Халикь, Тәнребез берничек тә мохтаж була алмый. Бу сыйфат ягъни мохтажсызлык, бернәрсәгә дә мохтаж булмау - Аллаһ Раббыбызга гына хас булган сыйфат.

Әл-Каййүм исеме

Әл-Каййүм - бар булып, булуында беркем, бернәрсәгә дә мохтаж булмаган, әмма һәркем, һәрнәрсә Аның булуына мохтаж булган илаһи Зат.

* Зиһене зәгыйфьләнгән кеше бу исемне «Йә Каййүм» дип 16 шар мәртәбә дэвамлы хәлдә укыса, иншәАллаһ, кальбе дә нурланыр, зиһене дә артыр.

* Ялкаулыктан интегүче кеше иртәнге азаннан соң кояш чыкканчыга кадәр Исафил галәйһис-сәлам зикерен күпләп укысын: «Йә Хәйй! Йә Каййүм би-рах-мәтикә әстәгыйсү!»

* Бу исемне күпләп укучы кеше теләкләренә жиңел ирешер, мөшкеллек күрмәс, иншәАллаһ.

Исеме – Әгъзам

Мәгълүм ки, Пәйгамбәребез (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм), югарыда китерелгән хәдис - шәрифендә, Аллаһы Тәгаләнең 99 күркәм, гүзәл исеме (әл -

Әсмә'үл - Хүснә) атап киткән. Бу исемнәрдән башка Аллаһы Тәгаләнең иң бөөк (гарәпчә «Әгъзам» димәк) исеме дә бар. Бу исем хакында галимнәр арасында төрле - төрле фикер бар. Нәкъ Кадер кичәсенең төгәл вакыты, көне вә төне кайчан икәнлеге мәгълүм булмаган шикелле, Исме - Әгъзамның төгәл кайсы исем булганы да билгесез. Нәкъ Кадер кичәсе Рамазан - шәрифнең 27- нче кичәсендә булуы ихтимал дип аны 21 - нче кичәдә дә, 23-нчесендә дә, 25-нчесендә дә, 29-нчысында да ихтимал булуын һич беркем дә инкар итми. Шунуң шикелле Исме Әгъзам буларак Аллаһы Тәгаләнең фәлән исеме дә, башка бер исеме дә, һәм башка бер исеме дә дип исәплиләр. Әмма төгәл буларак Исме Әгъзамның кайсысы икәннен белмәсләр.

Пәйгамбәребез(салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм)нен бер хәдис-шәрифендә: «Бисмил - ләһир - рахмәнир - рахим» белән Исме-Әгъзам арасында нәкъ күзнең агы белән кара арасында шикелле ара булыр»,– диелгән.

Күп чыганаclarга күрә, Исме Әгъзам ул «Әллаһ» дигән исем буладыр. Кайбер хәбәр - әсәрләргә күрә Исме Әгъзам «Әллаһүммә» дип әйтү буладыр. Галим хәзрәтләренең фикеренчә, Аллаһы Тәгаләнең Исме Әгъзамы «әл-Хәййүл - Каййүм» исемнәре булыр. Хәдисләрдән бер нәрсә билгеле: Рәсүлүллаһ (салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм)не берәр нәрсә борчыса ул «Йә Хәйй! Йә Каййүм! Бикә әстәгыйсү» (Ий, Мәңге терек булучы! Ий, һич беркемгә дә, бер нәрсәгә дә мохтаж булмыенча бар булучы! Синнән ярдәм сорыймын!»),– дип шул исемнәр белән дога кыла торган

була. Икенче бер хәдис-шәрифтә Рәсүл - Әкрәм (саллал – лаһү галәйһи вә сәлләм) «Йә Хәйй, йә Каййүм», - дип дога кылган.

لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

Аны черем итү һәм йокы алмас

Аллаһы Тәгаләгә черем итү, йоклап алу, ару – талу, ял итү дигән нәрсәләр дә ят. Болар барысы да адәм, хайван, жанварларга гына хас. Шул ук вакытта жирдә, күктә, без белгән-белмәгән галәмдә булган һәрнәрсә, һәркем Аллаһы Тәгаләнең карамагы, хөкеме астында тора.

Һәркем, һәрнәрсә Аның рәхмәтенә, илтифатына, мәрхәмәтенә мохтаждыр.

Ибне Габбас разыял - лаһү ганһүмә хәзрәтләре тапшырган бер кыйссадан Бәни Исраилнең Муса галәйһис-сәлам пәйгамбәргә мөрәжәгать итүе мәгълүм була. Алар: «Йә Муса! Синәң Раббың йоклап аламы?», - дип сорыйлар. Муса галәйһис-сәлам: «Аллаһы Тәгаләдән куркыгыз инде! Мондый сорау бирәсез», - дип жавап бирә. Әмма Аллаһы Тәгалә: «Йә Муса! Алар синнән, Раббың йоклармы, дип сорыйлар. Син ике кулыңа ике пыяла савыт тотып, төнне аягүрә үткәр!», - дип әмер бирә Муса галәйһис-сәламгә. Муса галәйһис-сәлам шулай эшли дә. Йокысы килә, иснәнә башлый, төннең ике өлешен чыдар - чыдамас шулай үткәрә. Төннең өченче өлешендә түзә алмыйча йокы-

га китэ, аның кулыннан ике савыт та төшөп ватыла... Аллаһы Тәгалә Муса галәйһис-сәлам аркылы яһүдлөргә:

«Ий, Муса! Әгәр Раббың синең шикелле йокласа, жире дә, күкләре дә шулай егылып жимерелерләр иде дә һәркем, һәрнәрсә һәлак булыр иде!», - дип жавап бирә...

Димәк, Аллаһы Тәгалә мәңге армас - талмас, ял итмәс, һәм ял итүгә мохтаж да түгел.

Китап сүзе

Исраиль угыллары яки яһүдиләр беркөнне Муса галәйһис-сәләмгә мөрәжәгать итеп: «Ий, Муса! Синең Раббың намаз укыймы?», - дип сорыйлар. Муса галәйһис-сәләм, Аллаһы Тәгаләнең тәкъвалы бәндәсе буларак, һәм яһүдләрнең тәкъвалы булуларына өметләнеп: «Ий, Исраиль угыллары! Ягъкуб галәйһис-сәләм варислары! Аллаһы Тәгаләдән куркыгызчы!», дип аларны үтетли. Аллаһы Тәгалә яһүдийләрнең Муса галәйһис-сәләмгә нәрсә әйткәннен белеп, аннан: «Ий, Муса! Кавемең сиңа нәрсә дип әйтте?», дип сорый. Муса галәйһис-сәләм: «Ий Раббым! Син Үзең белгәнчә! Алар: «Синең Раббың намаз укыймы?», -дип әйттеләр», - диде. Аллаһы Тәгалә: «Ий, Муса! Син аларга хәбәр ит! Хакыйкәтгә, Минем намазым, ий бәндәләрем, рәхмәт-мәрхәмәтемнең ачуыма караганда алдан булуында. Әгәр шулай булмаса, Мин аларны һәлак итәр идем!», - дип хәзрәти. Муса Кәлимүллаһ галәйһис-сәләмгә әмер иткән.

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ﴿٥٦﴾

Күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем – Аныкы

Күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем – Аның мәхлүклары. Шуңа күрә күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем – Аныкы яки Аның хөкемендә. Имам Әбу Мәнсур әл – Мәтүриди (рахмәтүл – лаһи галәйһи) бу аятьнең мәгънәсен аңлатып: “Аллаһы Тәгаләнең “Күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем – Аныкы” дигән сүзләре күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем анын коллары, бәндәләре булуны ачыклай. Әмма бу коллык, бәндәчелек кешеләренң “фәлән фәләннең ир баласыдыр”, “фәрештәләр Аллаһы Тәгаләнең кыз балаларыдыр” дию белән бер түгел. Аларның жөмләсе Аллаһы Тәгаләнең коллары, бәндәләре. Кешеләр колларындан үзләренә бала алмаганны, Аллаһы Тәгалә шулай эшләмәүгә тагын да хаклырак була”, - дип әйткән. Бу сүзләренә имам Әбу Мәнсур әл – Мәтүриди (рахмәтүл – лаһи галәйһи)нең “Тәөвиләт Әһлис – Сүннәһ” дигән тәфсирендә таба аласыз.

Аяттәге “Күкләрдә һәм жирдә булган һәрнәрсә, һәркем – Аныкы” дию Аллаһы Тәгаләнең мәхлүкларына ишарә.

Күктәгеләре фәрештәләр, жөннәр, башка төрле мәхлүклар булса, жирдәгеләре – кешеләр, жөннәр, кош – кортлар, коры һәм су хайваннары, күзгә күрен-

мэгэн микроблар, хэтга исемлэрен белмэгэн, кузгә күренмэгэн мөхлүкләрдыр.

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Рөхсәтәннән башка Аның алдында кем соң шәфәгатьче булыр икән?

Шәфәгать ни димәк?

Шәфәгать Кыямәт көнөндә гөнаһкярләрнең гөнаһларың кичерергә, гафу итергә, тиешле газап, лаеклы жәзадан саклап калу, аклау дигән сүз. Шәфәгать кылу хакына ирешкән кеше яки шәфәгатьче ”гафу итсән иде, ут белән жәзаларга тиеш булуына карамастан жәннәткә кертсән иде!”, - дип Аллаһы Тәгаләдән фәлән улы фәлән яки фәлән кызы фәлән өчен үтәнер. Кем дә кем Аллаһы Тәгалә тарафыннан шәфәгать кылу мөмкинлегенә ирешсә, Аннан шәфәгать иясе булырга рөхсәт алса - аның дәлилләрен Раббыбыз искә алыр. Шуннан кем башка берәүгә шәфәгатьче булыр, һәм шәфәгатьче булырга лаек икәнән Бер Үзе генә белүче - Аллаһы Тәгалә. Әмма хәдис – шәрифләргә күрә шәфәгатьче булырга:

- Мөхәммәд (галәһнис – сәламгә) хак бирелер;
- башка пәйгамбәр – рәсүлләргә хак бирелер;
- чын галимләргә хак бирелер;
- чын шәһит кешеләргә хак бирелер (Аларның һәр-кайсысы нәселендә булган 70 гөнаһкяргә шәфәгатьче булу хакына ирешер);

- чын мөэззиннэргэ хак бирелер;
- хэлалне хэлал итеп, хэрамны хэрам итеп таныган, гыйлем өйрэнep гамэлен гыйлеменэ күрэ башкарган кешелэргэ хак бирелер;
- чын хажиларга хак бирелер .

Мондый хажилэрнең һәркайсысы нәсел – токымында булган 400 гөнаһкяргэ шәфәгатьче булу хакына ирешер. Әлбәттә, шәфәгатьче булу хаклары башка төрле кешелэргэ дә Аллаһы Тәгалә әмере белән насыйп булуы ихтимал үәл- лаһү әгъләм.

Пәйгамбәрәбез (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм)нең шәфәгәте хакы турында

Хәдисләр белгече, олы галим хәзрәтләрнең берсе, Габдел-Хак әд-Дәһләви (Аллаһның рәхмәтендә булсын!) шәфәгатьнең берничә төрлесе бар дип сөйләгән.

Шәфәгатьләрнең беренчесе, иң олысы әфәндебез Мөхәммәд (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм)гә генә хас булганы. Шәфәгатьнең бу төрлесе һич башка бер пәйгамбәр, рәсүлгә насыйп булмас. Шәфәгатьнең бу төрлесеннән жир йөзәндә яшәгән һәркем, Аллаһы Тәгалә рөхсәте булса, файдалана алыр.

Шәфәгатьнең икенче төрлесе шулай ук Пәйгамбәрәбез (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм)гә генә хас. Шәфәгатьнең бу төре хисапсыз хәлдә яки хисап тотмыенча жәннәткә керергә юл ачар.

Шәфәгатьнең өченче төрлесе әжерләре - сәваплары гөнаһ-кимчелекләре белән бертигез килгән халыкка

таралыр. Шәфәгатьнең бусы андый халыкка жәннәткә керергә хак бирер.

Шәфәгатьнең дүртенче төрлесе утка, тәмугка керергә лаеклы булган халыкка тәмугка кермиенчә жәннәткә үтергә мөмкинлек бирер. Пәйгамбәребез (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм): “Шәфәгатем өммәтемдә булган олы гөнаһ ияләренә булыр”, - дигән. Бу хәдис – шәриф эт – Тирмизи, Әбу Дауд һ. б. хәдис жыентыкларында китерелгән.

Шәфәгатьнең бишенче төрлесе ожмахка керергә тиешле халыкның дәрәжәсен тагын да югарырак булганга алыштыра алыр.

Шәфәгатьнең алтынчы төрлесе утка кергән халыкның мөселман булганнарын уттан алып чыгып жәннәткә кертергә рөхсәт бирер.

Шәфәгатьнең бу төрлесе шулай ук Пәйгамбәребез (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм)нән башка гайре пәйгамбәрләргә, рәсүлләргә, фәрештәләргә, галимнәргә, шәһидләргә биреләчәк.

Шәфәгатьнең жиденче төрлесе жәннәтнең бикләнгән капкаларын ачып жибәрер.

Әлбәттә, Пәйгамбәребез (сәлләл-ләһү гәләйһи вә сәлләм)гә биреләчәк шәфәгатьнең башка төрлере дә булыр. Әйттик, жәһәннәмдә мәңгегә калган халыкның газапларын берәз киметү белән бәйлә шәфәгать яки мөшрикләренң сабый балаларына карата куллана чак шәфәгать.

Хәзрәти Мөслимнең «әл-Жәмиғ әс-Сахих» исемле хәдисләр жыентыгында хәзрәти Әбу Нүрәйра

разыял-лаһу ганһе тарафыннан риваять ителгән хәдис-шәриф китерелгән: «Рәсүлүллаһ салләл-лаһу галәйһи вә сәлләм: «Кыямәт көнөндә мин адәм уғылларының әфәндесе булачакмын. Ә нәрсә өчен икәнлеген беләсезме? Аллаһы Тәгалә бер урында әүвәлгеләрен дә, ахырдан булганнарын да жыеп туплаячак. Шуннан алар бер чакыручы авазын ишетерләр һәм бер күз карашы алар аша үтәр. һәм кояш якынаер. Кешеләрне гамь - хәсрәт шулкадәр басар ки, хәтта аңа чыдарга, аны кичерергә тәкәтыләре калмас...

Шул вакыт кайбер кешеләр икенчеләренә: «Үзегез белән нәрсә килеп чыкканын күрмисезме әллә? Раббыгыз алдында үзегезне яклар, шәфәгать үтенердәй затны эзләп карамассызмы икән?», - диярләр. Шуннан берәүләре икенчеләренә: «Адәм галәйһис-сәламгә барып карагыз!», - диярләр. Алар Адәм галәйһис - сәлам янына барырлар һәм аңа: «Йә, Адәм! Син - безнең атабыз! Син - кешелек, бәшәрият атасы ич, Аллаһы Тәгалә сине Үз кодрәте белән юктан бар итеп яратты, Үзенең рухыннан сиңа жан өреп кертте, каршыңда фәрештәләргә сәждә кылырга әмер итте һәм алар сәждә кылдылар! Син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә? Раббың каршында безнең өчен шәфәгатьче булсаң иде!», - дип мөрәжәгать итәрләр... Адәм галәйһис-сәлам: «Хакыйкәт ки, Раббымның бүген һич бер кайчан булмаган хәлдә ачуы чыккан, моңа кадәр дә, моннан соң да Ул болай ачулы булмас, Ул миңа агач җимешен тыйган иде, әмма мин тыңла-

мадым, мэгъсыять кылдым... Ий, Аллахым! Үзем белән ни булыр! Юк, мин сораганыгызны булдыра алмыйм! Нух галәйһис-сәлам янына барып карагыз!», - дигән сүзләр белән кешеләрне борып жибәрер...

Шуннан кешеләр Нух галәйһис-сәлам янына килерләр һәм: «Йә, Нух! Син жир йөзөндә рәсүлләрнең беренчесе, Аллаһы Тәгалә сине шөкрәнә бәндә дип тә атады, Раббыбыздан шәфәгать үтенсәң иде, син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә?», - дип мөрәжәгать итерләр.

Нух галәйһис-сәлам исә аларга: «Хакыйкәт ки, Раббымның бүген һич беркайчан булмаган хәлдә ачуы чыккан! Моңа кадәр дә, моннан соң да Ул болай ачулы булмас, минем инде халкыма житкерергә тиешлесе белән мөрәжәгать иткәнем булды, сезнеке белән Аллаһы Тәгаләгә мөрәжәгать итәрлек хәлем юк. Ий, Аллахым! Үзем белән ни булыр?! Ибраһим галәйһис-сәлам янына барып карагыз!», - дип кешеләрне кире борып жибәрер...

Шуннан кешеләр Ибраһим галәйһис-сәлам янына барып аңа: «Йә, Ибраһим! Син - Аллаһы Тәгаләнең пәйгамбәре дә, жир йөзөндәге халык арасында булган Аның якин дустаны да! Безне яклаучы булсаң иде, безгә шәфәгатьче булсаң иде! Син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә?», - дип кагылып карарлар... Ул исә: «Хакыйкәт ки, Раббымның бүген һич беркайчан булмаган хәлдә ачуы чыккан, моңа

кадәр дэ, моннан соң да Ул болай ачулы булмас», - дип ул, галәйһис-сәлам, үзенәң турында кешеләр сөйләгән ялганнарны искә төшерде дэ: «Ий, Аллаһым! Үзем белән ни булыр! Юк, миннән башкага барыгыз! Әнә, Муса янына барып карагыз!», - диячәк. Шуннан кешеләр Муса галәйһис-сәлам янына барырлар да: «Йә, Муса! Син Аллаһы Тәгаләнең рәсүле, Аллаһы Тәгалә үзенәң Тәүрат индерү белән хөрмәтләде, сиңәң аша кешеләргә Сүзен белгертте... Син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә? Раббың каршында безнең өчен шәфәгать кыл!», - дип мөрәжәгать итәрләр. Әмма Муса галәйһис-сәлам: «Хакыйкәт ки, Раббымның бүген һич беркайчан булмаган хәлдә ачуы чыккан, моңа кадәр дэ, моннан соң да Ул болай ачулы булмас, мин әмер ителмәгән кеше үтердем ич! Ий, Аллаһым! Үзем белән ни булыр! Гайсә янына барыгыз!», - дип кешеләрне борып жибәрер... Шуннан соң алар Гайсә галәйһис-сәлам янына барырлар да: «Йә, Гайсә! Син - Аллаһы Тәгаләнең рәсүле, кешеләр белән бишектә сөйләштең. Мәрыйәм анага бирелгән Аның кәлимәсе, Аннан булган рух! Раббың каршында безнең өчен шәфәгатьче булсаң иде! Син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә?», - дип үтәнерләр. Гайсә галәйһис-сәлам исә: «Хакыйкәт ки, Раббымның бүген һич беркайчан булмаган хәлдә ачуы чыккан, моңа кадәр дэ, моннан соң да Ул болай ачулы булмас!» дип генә һич берәр

гөнаһ, шелтәне дә искә алмыенча жавап бирер. «Ий, Аллаһым! Үзем белән ни булыр! Миннән башкасына барыгыз! Мөхәммәд саллал - лаһу галәйһи вә сәлләм янына барыгыз!».

Шуннан алар үземнең яныма килерләр дә: «Йә, Мөхәммәд! Син Аллаһы Тәгаләнең рәсүле дә, пәй гамбәрләрнең мөһере, ахыргысы да. Аллаһы Тәгалә сиңа элекке гөнаһларыңны кичерде. Раббың каршында безнең өчен шәфәгать кыл сана! Син безнең ни хәлдә булганыбызны күрмисеңме әллә? Безнең нинди хәлгә житкәнебезне күрмисеңме әллә?», - дип үтенерләр. Мин юлга кузгалырмын да Аның Гарше астына кадәр житкәч, Раббым каршында сәждәгә китермен. Шуннан соң Аллаһы Тәгалә үземә миңа кадәр һич беркемгә дә ачмаган, белгертмәгән, Үзенең рәхмәт - данлыкларын ачыр һәм: «Йә, Мөхәммәд! Башыңны күтәр! Сора - сораганың бирелер! Шәфәгать кыл, шәфәгатьчелек кабул ителер!» , - дип әйтер.

Мин исә башымны күтәрәп: «Өммәтем, йә Рабби! Өммәтем өчен сорыймын, йә Рабби!», - дип сорармын.

Шуннан соң: «Йә, Мөхәммәд! Өммәтеңнән өсләрендә хисап булмаган кешеләрне жәннәткә уң яктагы ишекләр аркылы керт, алар исә башка кешеләргә башка ишекләр аркылы керергә булышырлар!»

Хөкемендә жаным булган Аллаһы Тәгалә белән ант итәмен ки, жәннәтнең ике ишекләре арасы нәкъ Мәккә белән Һәжәрә яки Мәккә белән Бусра арасы кебек ераклыктыр...», - дип сөйләде»

Дусның шәфәгате хакында

Хәзрәти Жәбер ибне Габдуллаһ разыял - лаһу ганһе хәзрәти Пәйгамбәр салләллаһү- галәйһи вә сәлләмнән киләсе хәдисне тапшырган: «Жәннәттә булучы бер кеше: «Раббым дустым фәләнне кая куйган икән?», - дип әйтер, ди. Дусты исә бу вакытта тәмуғта булып. Аллаһы Тәгалә шул вакытта: «Бу бәндәнең дустын янына жәннәткә алып кереgez!» - дип әмер итәр. Бу хәлне тәмуғтагы башка халык күрәп:

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

фәмә ләнә миң шәфиғьыйнә 100

үә лә сәдиқьыйн хәмимиң 101

100. һәм безнең шәфәғәтгәчеләребез дә юк!

101. Һәм ихлас яқын дустыбыз да! («әш-Шугъара») дип әйтерләр...

«Шуңа күрә, - ди хәзрәти әл-Хәсән разыял - лаһу ганһе - иман әһеленнән булган дусларығыз күп булсын! Кыямәт көнендә аларның шәфәгәте кабул ителер!»

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

Алар алдында булганны да, алардан соң булачагын да Ул белеп тора

Аллаһы Тәгалә һәр мәхлүкларының, яратканнарының нәрсә кылганнарын, нәрсә кылачакларын белүче.

Хәзрәти Мүжәһид аятьнең бу өлеше киләсе мәгънә бирә дигән: “Алар алдында булганны да яки дөнъяда кылганнарын да, алардан соң булачагын да яки аларны әхыйраттә нәрсә көткәнән дә Ул белеп тора”.

Хәзрәти Ибне Габбас исә аятьнең бу өлеше: “Алар алдында булганны да яки дөнъяда кылганнарын да, алардан соң булачагын да яки вакытларын заяга калдырып, кылмый калдырганнарын да Ул белеп тора”

, - дигән мәгънәне бирер дип аңлаткан.

Хәзрәти әл – Хәсән әл – Басрый “Алар алдында булганны да”, “алардан соң булачагын да” гамәлләрне кылган һәм тәмамлаган ниәтләр белән бәйле дигән.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِ الْإِلَهِ بِمَا شَاءَ

Аның теләгеннән тыш Аның гыйлеменнән һичбер элешкә ирешә алмаслар

Аллаһы Тәгалә - галим. Аның гыйлеме – мотлак, камил, чиксез. “Галим – белүче дигәнне аңлата”, - дигән хәзрәти Әхмәд Һади Максуди Аллаһы Тәгаләнен гыйлеме белән бәйле булган сыйфатларын ачыклап. “Аллаһы Тәгалә һәрнәрсәне белә: булган нәрсәләр дә, булачак нәрсәләр дә – бөтенесе Аллаһы Тәгаләгә билгеле. Аллаһы Тәгаләгә мәгълүм булмаган нәрсә юк. Аның белүе безнең кебек өйрәнү, уйлану рәвешендә түгел”.

Аллаһы Тәгалә рөхсәтеннән башка беркем дә бернинди дә гыйлем - хикмәткә ирешә алмас. Раббыбыз каршында фәрештәләр: “ Сөбхәнал – лаһ! Аллаһы Тәгалә һәр кимчелектән, житешсезлектән пакътер! Син Үзен безне өйрәткәннән башкасын без белмибез!” , - икъرار кылмадылармы? Шуңа күрә башыбызда булган гыйлемнәр Аллаһы Тәгалә тарафыннан рөхсәт ителгән микъдарда, кәсебебез белән ирешә торган нәрсә булып. Бусы – гыйлемнең бер төрлесе, ачык булганы. Аның башка бер өлеше дә бар: анысы – яшерен гыйлем. Гыйлемнең яшерен өлешен Аллаһы Тәгалә Үзе теләгән бәндәләренә генә ачыр.

Аллаһы Тәгалә - заманның, вақытның хужасы. Хәтта бер кодси хәдистә: «Заманны сүкмәгез, хурламагыз. Мин Үзем - мәңгелек!» - дип, Аллаһы Тәгалә адәм балаларын нык кисәтә. Аллаһы Тәгалә булганны, бар булучыны һәм булачакны Бер Үзе генә белүче.

Гыйлем хакында

Хәзрәти әл-Бурусәвиниң остазы: «Пәйгамбәрләрнең гыйлеме белән чагыштырганда, әүлияләрнең гыйлеме жиде диңгез янындагы бер тамчы шикелледер. Бөтен пәйгамбәрләрнең гыйлемен хәзрәти Рәсүлүллаһ салләллаһү галәйһи вә сәлләм гыйлеме белән чагыштырсаң, жиде диңгез янындагы бер тамчы шикелледер. Рәсүлүллаһ салләл-лаһү галәйһи вә сәлләмнең белемен Аллаһы Тәгалә белеме янына куйсаң, нәкъ жиде диңгез янындагы бер тамчы шикелле булып», - дигән.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

Аның көрсие күкләр һәм жирне чолгап алган

Көрсини ни димәк? Падишаһ, солтан, хан булучының хөкемдар булу күрсәткечләре бар. Шуларның берсе гареш яки тәхет була. Көрсини - гарешнең алдында падишаһның аякларын куя торган урын. Аллаһы Тәгалә - Мәликүл – мүлк яки барча Барлык Падишаһлыгының Падишаһы, Солтаны, Хужасы. Димәк, Аның падишаһлыгының, падишаһ, солтан булуының күрсәткечләре булу кирәк. Гареш, көрсини – мөнә шундый күрсәткечләрдән булалар. Әлбәттә, Аллаһы Тәгалә ул гарешкә, көрсигә мохтаж түгел. Без, Мәккә - и Мөкәррәмәдәге Кәғбәтүллаһны Бәйтүллаһ яки Аллаһы Тәгалә йорты дип атыйбыз. Әлбәттә, Аллаһы Тәгалә ул йортка мохтаж түгел, ул йорт бары тик аның Хужасы бар икәнне генә күрсәтә. Шуңа күрә, мөхтәрәм жәмәгәт - мөслимин, көферлектән саклана күрегез! Аллаһы Раббыбыз гарешкә дә, көрсигә дә мохтаж түгел: Аллаһы Тәгалә гарешкә дә, көрсигә утырып тормас, аларда урнашмас, урын алмас. Утыру, урын алу, берәр нәрсәгә яки кемсәгә мохтаж булу – мәхлүкларга гына кагыла, Халик исә андый күренешләрдән пакь! Инде башкача уйлау яки Аллаһы Тәгалә гареш – көрсигә мохтаж, аларга утырган, алардан югары булып урын алган һ.б. шундый шәйтани фикергә бирелү – иман зәгыйфьлегенә сәбәб булуы бар.

Аллаһы Тәгалә көрсие

Аллаһы Тәгаләгә көрси кирәкме соң?

Юк. Көрсие - кирәклектән булган нәрсә түгел. Көрсие - Аллаһы Тәгалә кодрәтенә бер күрсәткече, дөньялары, жир-күкләрне чорнап айкап алган нәрсә.

«Йә, Әбу Зәһр! Әгәр син жиде күк белән жиде жирне Аллаһы Тәгаләнен көрсие белән чагыштыра калсаң, жиде жир, жиде күк, көрсие каршында, нәкъ иксесс-чиксез жиргә ташланган бер балдак шикелле генә булырлар! Гарешнен көрсидән булган өстенлеге исә нәкъ шул иксесс - чиксез жирнен ташланган балдактан булган өстенлеге шикелле булыр!», - дигән Пәйгамбәр галәйһис-сәлам Әбу Зәһр разыял - лаһу ганһе исемле сахәбәгә.

Әйе, көрсидән башка Аллаһы Тәгаләнен әле гареше дә бар. Аның бөеклеген, олылығын, Пәйгамбәр галәйһис-сәлам әйткәнчә, сөйләп тә бетерә торган түгел.

Көрсие гареш алдындагы нәкъ аяклар куя торган кечкенә генә эскәмия шикелле күренер. Аллаһы Тәгалә көрсие белән жир - күкләрне чолгап алган һәм күзәтеп тора. Хәтта безнен организмдагы, су тамчысындагы миллионлаган күзгә күренмәс жанварлар да - барысы да Аның күзәтүе астында. Бер бала артынан да карап торырга бик авыр әле, Аллаһы Тәгалә һәрнәрсәне, һәркемне, күзгә күренгән-күренмәгәнне, хис итә алган - алмаганны бөек гыйләме белән белеп тора, белеп торуы мәшәкатә тә китерми...

Көрси хакында бер-ике сүз

Көрси Аллаһы Тәгаләнең кодрәтен, бөеклеген тас-вир итәр өчен булдырылган. Көрси - бер дәрәжәле зат утыра торган урындык алдында аякларны куя торган урын. Әлбәттә Аллаһы Тәгаләнең көрсие Аңа утырып торыр өчен кирәкмәс!

Аллаһы Тәгалә - урын, заман төшенчәләреннән мөнәззәһ, пакъ (ягъни бу нәрсәләр Аңа хас түгел!) Карагыз әле! Аллаһы Тәгаләнең жир йөзөндә иң иске борынгы йорты (Кәгъбәтуллаһ) бар, көн саен дистәләп-йөзәрләп яңа йортлар (мәчетләр) ачылып тора! Шуннан, Кәгъбәтуллаһның бер почмагына Кара таш урнаштырылган. Ул - Аллаһы Тәгаләнең жир йөзөндәге күзәтүчесе! Күпме халык көн саен, Аллаһы Тәгаләнең кунагы булып, Аның йортына бара! Күпме халык Аллаһы Тәгаләнең күзәтүчесе, кара ташны, нәкъ галим, хәзрәтләрнең кулларын үпкән шикелле, барып аны үбәләр...

Димәк, көрсидә Аллаһы Тәгаләнең дөнъядагы Кодрәтен күрсәтүче бер олы жисем генә! Аллаһы Тәгалә - аны бары тик кодрәт-куәтен күрсәтер өчен генә яраткан. «Жиде кат күк һәм жиде кат жир, - дигән Рәсүлуллаһ салләл - лаһү галәйһи вә сәлләм, - Көрсиде янында чүлнең уртасында булган бер йөзек шикелледер. Хакыйкәт ки, Гарешнең көрсидән булган өстенлегенә нәкъ шул чүлнең балдактан булган өстенлегенә белән бердер».

Хәзрәти Мүкатиль разыял-лаһү ганһе хәбәрәнчә, көрсиде 4 фәрештә йөртер диелгән. Ул фәрештәләрнең

аяклары 7 кат жирнең иң астагысында торалардыр, һәр кайсысы арасында юл 500 ел алып. Шул фәрештәләрнең берсе Адәм галәйһис-сәлам кыяфәтендәдер, ул адәм угыллары өчен бер еллык ризык белән янгыр үтенеп дога кыла торып. Фәрештәләрнең икенчесе - сыер, өченчесе - арыслан, дүртенчесе - картал кош кыяфәтендә. Болар һәркайсысы үзенең кыяфәтендәге хайван - кош (ягъни йорт хайваннары, кыргый хайваннар, кош-корт) өчен еллык ризык, суын таләп итеп, Ходайга дога кылып торырлар...

Шундый булуына карамастан, бу көрси булсын, аннан да олырак булган гареш булсын, ди ул: «Мөэмин бәндәнең күңеле белән чагыштырганда ул нәкъ күк белән жир арасында элөп куйган бер балдак шикелле генә булып!», - диелгән «Тәөвиләти Нәжмийәһ» китабында. Моның мәгънәсе исә, Аллаһ Раббуль-Гыйззәнең: «Мине күкләрем дә, жирем дә сыйдырмас, Үземне мөэмин бәндәм кәлебе сыйдырып!» - дигән хәдис - кодсиенә барып тоташа. Димәк, чын иман эһеленең күңеле гареш - көрсидән дә олырак, бөгрәк!

Күкләр саны

Хәзрәти Сәлман әл-Фәрисиде радыйял-лаһү ганһе риваятендә әйтелгәнчә, күкләр жидәүдер.

1 нче кат Ракыйгъ дип атала, ул яшел төсле зөбәржәт матдәсеннән булып.

2 нче кат Өрфәлүн дип атала, бу кат ап-ак көмеш матдәсеннәндер.

3 нче кат Кайдүм дип атала, бу кат кызыл якут мат-

дәсеннәндер.

4 нче кат Мәгъун дип атала, ул ак энжедән булыр.

5 нче кат Дибка дип атала һәм ул кызыл алтыннан-
дыр.

6 нчы кат Нәүфә дип атала, сары якуттандыр.

7 нче кат Гъурубәдер, ул бер төрле нурдан яратылган.

Бу хакта хәзрәти Жәлалүддин әс – Суйутый ның тәф-
сирендә әйтелгән.

Нәрсә өчен күкләр саны жиде, жир саны бер генә диелгән?

Коръәни Кәримнең 133 урынында сүз 7 кат күк һәм
бер жир турында бара. Жир үзе бер аерым жисем
(планета) булса да 7 каттан тора. Сәфәрдә булып,
берәр яңа урынга, шәһәр яки авылга килеп кергәндә
Пәйгамбәр (галәйһис – сәлам) хәзрәтләре:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ

وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ

وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلْنَ

وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ

أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرِ أَهْلِهَا

وَخَيْرَ مَا فِيهَا
وَاعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا

“Йә, Аллахым!

Жиде кат күк һәм алар каплаганнарның Раббысы!

Жиде кат жир һәм алар өсләрендә күтәреп торганнарның Раббысы!

Шәйтанның һәм алар адаштырганнарның да Раббысы!

Жилләр һәм алар туздырганнарның Раббысы!

Синнән бу карьянең (яши, тора торган урынның) хәерлеген, аның әһелләренең хәерлеген һәм анда булганның хәерлеген сорыймын. Һәм дә Сиңа аның шәрәннән (начарлыгынан) , аның әһелләренең шәрәннән һәм анда булганның шәрәннән ярдәм сорап сыенамын!”, - дип дога кыла торган була.

Бу догадан жир катларының саны жиде булганы күренә.

Шулай ук, Пәйгамбәр (галәһис – сәлам) хәзрәтләре бер мөбәрәк хәдисендә: “Кем дә кем бер карыш зурлыгында жиргә карата золым кылса - аны жиде кат жир чорнап алыр”, - дигән.

Бу хәдис нәкъ шушы күренешне ачыклай дип әйтергә кирәк.

Хәзерге заман фән ачышлары шулай ук без яши торган Жир жиде каттан торганны раслыйлар. Аларның исемләре исә киләсе булыр:

- 1 нче кат Фираш дип атала.
- 2 нче кат Карар дип атала.
- 3 нче кат Ратк дип атала.
- 4 нче кат Бисәтгъ дип атала.
- 5 нче кат Миһәд дип атала.
- 6 нчы кат Садгъ дип атала.
- 7 нче кат Кифәт дип атала.

وَلَا يُوَدُّهُ حَفِظُهُمَا

Һәм аларны күзәтеп саклап тору Аңа авыр түгелдер.

Аллаһы Тәгалә өчен мөмкин булмаган нәрсә юк. Шуңа күрә күкләрдә, жирдә, алар арасында булган һәркем, һәрнәрсәне күзәтеп тә, саклап та тору, Аның өчен һич авыр түгел, мөшкөл түгел. Һәркем, һәрнәрсә үзенә тиешле, билгеләнгән ризыгын кәсеп итә, гамәлләр белән шөгылләнә, игелек кыла.

Жирдәге агачларның бер яфрагы да Аның карамагынан тыш төшмәс, ярма шытып чыкмас, кош очмас, кар яумас...

Һәрнәрсә, һәркем Аның карамагында, Аның күзәтүендә, Аның саклауы астында.

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Һәм Ул югары, бөек бит!

Аллаһы Тәгаләнең югары булуы ниндидер ара, бөеклек, югары булу белән бәйле түгел.

Ул Үзенен илаһи дәрәжәсе, кодрәте, дәүләте белән һәрнәсәдән дә югары.

Илаһи дәрәжәсе, кодрәте, дәүләтенен иге - чиге, күләме булмауы белән бөөк.

Ничек кенә булмасын ди, Аллаһы Тәгаләнен заты, сыйфатлары турында кирәгеннән арттырып фикер йөртү – ярамас эш.

Рәсүлүллаһ(салләл – лаһү галәйһи вә сәлләм) хәзрәтләре өммәтен кисәтеп: “ Аллаһы Тәгаләнен Үзе турында уйга бирелмәгез , Аның мәхлукуы турында уйланыгыз!” , - дип хөснә – нәсыйхат биргән.

Адәм баласы, мәлгунь Иблис котыртуы белән Аллаһы Тәгалә турында читтән чыгып уйланып, ниһаять , катгый тыелган уй - фикер йертә башлауы бар. Алай эшләде икән – көферлеккә юл ачыла.

Әл – Гъалий исеме

* Бу исем-шәрифне язып, язуын янында йөртүче кешенен хөрмәте югары күтәрелер.

* Бу исем-шәрифне язып, язуын янында йөртүче кеше ерак илләрдән ватанына сау-сәламәт килеш кайтыр.

* Бу исем-шәрифне язып, язуын янында йөртүче кеше фәкыйрьлектән котылыр.

* Дәвамлы хәлдә бу исемне укып йөрүченен холкы күркәм булып, кешеләр алдында күркәм булып күренер.

* Бу илаһи исемне вирд ясап тоткан кешенен хикмәте артыр, гыйльме тирән булып, халык арасында дәрәжәсе үсәр.

* Ризык тарлыгыннан интеккэн кеше бу исем-шәриф-не дэвамлы хэлдә укысын.

Әл-Гъазыйм исеме

Бу исемне мөһим эшләр башлар алдыннан укырлар. Курыккан вакытта кем дә булса бу исемне 12 мәртәбә укып тән-жәсәденә өрсә, куркуы юкка чыгар, иншаллаһ.

Бу исемне күп-күп зикер итүче кеше халык арасында хөрмәт иясенә әйләнер.

Бу исемне «Йә Гъазыйму жәллә жәләләһү» дип зикер кылучының зиһене куәтле булыр, олы хөрмәт иясенә әйләнер, иншаллаһ. Авыручыларга бу исемне укысалар, иншаллаһ, авырулар жиңеллек тоярлар.

«Аятел-Көрси»

эчендә булган илаһи мәсьәләләр

Бу мөбарәк аять эчендә Аллаһы Тәгаләнең барлыгы - берлеге белән бәйлә булган күпме хикмәт тулган! Карагыз, бу аять:

1. Аллаһы Тәгаләнең барлыгын - берлеген исбатлый.
2. Аның илаһилыгы - бердәнбер.
3. Аллаһы Тәгалә тере һәм беркемгә, бернәрсәгә дә мохтаж түгел.
4. Аның булуы - важиб!
5. Ул - яратучы, юктан бар итүче.
6. Үзе беркем, бернәрсәдә мохтаж булмыйча, һәркем,

Һәрнәрсә Аңа мохтаж.

7. Аллаһы Тәгалә - урыннан, мәхлук сыйфатларыннан пакъ.

8. Аллаһы Тәгалә берәр нәрсә кыяфәтендә булудан имин.

9. Аллаһы Тәгалә - Үзгәрмәс илаһи Зат.

10. Зәгыйфълек, көчсезлек - Аңа хас түгел.

11. Йокламас, черем итмәс.

12. Аның белән мәхлукатлар арасында һич бер охшашлык юк.

13. Нәфес, жаннарға хас нәрсәләр Аллаһы Тәгаләгә хас түгелләр.

14. Аллаһы Тәгалә - мөлек һәм мәләкүт (падишаһлык) Хужасы.

15. Диннен нигезләрен - ысул, форуҗьларын - Ул билгеләгән.

16. Аллаһы Тәгалә тумады һәм тудырмады.

17. Ул - көч - кодрәт Иясе.

18. Аллаһы Тәгаләненең жәзасы бик ныктыр.

19. Аның каршында рөхсәте булмаган хәлдә беркем икенче берәүгә шәфәгать кыла алмас.

20. Аллаһы Тәгалә генә һәрнәрсә турында белүчедер.

21. Ачык булганы да, яшерене дә Аның хөкемендә булалар.

22. Бәрнәрсәне Ул тулысынча белер.

23. Падишаһлыгы, кодрәте, гыйльме һәрнәрсәне айкап алган.

24. Аның теләгәнненән башка һич беркем Аның гыйлеменә ирешмәс.

Гарше Газыйм хэзинэлэрэннэн булган аят

* Энэс разыял - лаһү ганһе риваятенә күрә Пәйгамбәр галәйһис-сәлам: «Аятел-Көрси» миңа Аллаһы Тәгаләнең гареше астыннан бирелде», - дигән.

Иң бөек аят

* Үбәйй ибне Кәғъб хәбәр иткән: «Пәйгамбәр (саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм)нән берәү: «Йә Рәсүлүллаһ, Аллаһы Тәгалә Китабында кайсы аять иң бөек булыр икән?» - дип сораган. Пәйгамбәр саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм: «Аятел-Көрси» («Көрси» аятедер)... Жаным Аның хөкемендә булучы Аллаһы Тәгалә белән ант итәмен, ул аятьнең теле дә бар, ике ирене дә бар. Аллаһы Тәгаләнең гареше аягы янында тәсбих әйтеп тора...», - дигән»

Олы байлык

* Хәзрәти Энәс (разыял - лаһү ганһе) тапшыра: «Рәсүлүллаһ саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм сахәбәләренең берсеннән: «Син өйләндеңме эле?», - дип сораган. «Йә Рәсүлүллаһ! Өйләнерлек хәлем юк ич!», - дип жавап бирә теге кеше. Рәсүлүллаһ саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм аннан: «Әллә «Кольһүәллаһ»ны белмисеңме?» - дип сорый.

- Беләмен, йә Рәсүлүллаһ саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм!

- Димәк, син Коръәннең дүрттән бер өлешен беләсең! «Куль йә әййүһәл-кәфирун»ны беләсеңме?

- Беләмен, йә Рәсүлүллаһ саллал - лаһү галәйһи вә сәлләм!

- Димэк, янэ Корьәннең дүрттән бер өлешен беләсең ич! «Изә зүлзиләтил-әрду зилзәләһә» сүрәсен беләсеңме?

- Беләмен, йә Рәсүлүллаһ сәлләл - лаһү галәйһи вә сәлләм!

- Ий, Корьәннең тагын дүрттән бер өлешен беләсен икән! Ә «Изә жә'ән-нәсърүл-лаһи»ны беләсеңме?

- Беләмен, йә Рәсүлүллаһ!

- Монысы Корьәннең дүртенче өлеше. «Аятел-Көрсин»не беләсеңме соң?

- Беләмен, йә Рәсүлүллаһ!

- Алай булгач, бар! Өйлән! - дип, Мөхәммәд галәйһис-сәлам сахәбәгә әмер иткән»

Фарыз намазлар алдында «Аятел-Көрсин»не уку

Берәү «Аятел-Көрсин»не намаз башлар алдыннан укыса, шайтан ул кешенең янына намаз вакытында якын да килмәс. Аллаһы Тәгалә ул кешене дөньядагы бәла-казалардан, һәлакәт-фәлакәтләрдән, шайтанның шәрреннән имин итәр.

«Аятел-Көрсин»не намаздан соң уку

Әнәс хәзрәт разыял - лаһү ганһе тапшырган: «Рәсүлүллаһ галәйһис-сәлам: «Кем, һәр фарыз намазын укып бетергәч, «Аятел-Көрсин» укыса - киләсе намазга кадәр иминлектә булыр. Ләкин пәйгамбәрләр, рас сүзләләр, шәһитләр генә шулай булдыра алырлар», - дигән».